

EKO

3- 2011/2012
NEPREDAJNÉ

Krátky úvodník

(...k poslednému tohtoročnému číslu...)

Tento rok je plný športu... Len prednedávnom sme prekvapili hokejový svet striebornými medailami z Helsínk a už je tu leto.

Leto, ktoré prinieslo nielen tridsaťstupňové horúčavy, ale aj európsky šampionát vo futbale v neďalekom Poľsku a na Ukrajine.

To však nie je všetko – ešte nás čakajú letné olympijské hry. Ich hostiteľom bude Londýn. Skrátka, prežívame SUPERšportový rok.

Dúfam však, že sa vám, milí čitatelia časopisu EKO, nezakrútila z toľkého športu hlava a že záverečný školský finiš (opäť športová terminológia) zvládnete fajn!

Je jún! Odrátavame posledné dni školského roka... Už aby tu bolo vytúžené voľno... Bude! A čoskoro! A kým prídu prázdniny, prečítajte si nasledujúce strany, ktoré pre vás pripravila redakčná rada: *Deniska Morávková, Dominika Danieliková, Domimika Kolompárová a Viktória Hankócyová (všetky z II.B), Evka Chocholáčková a Dominika Uhrincová (obe z III.C) a Klaudia Hrbatá (III.CR), PhDr. Iveta Hazuchová a Mgr. Viera Rosová.*

Zatiaľ prijmite naše úprimné želanie krásnych a pohodových prázdnin!
Vaše EKO

Obsah

Kto je naj účtovníkom?	3
Ako bolo na biblickej... ..	5
Dávid v Rakúsku	6
Rozhovor s fotovíazkou	7
Fotíš, fotím, fotíme	10
Zrod olympijských hier	12
OH v staroveku	14
Letné OH vo farbách Slovenska	15
Naši strieborní majstri	17
Hlody z našich lavíc	18

Kto je najlepším účtovníkom?

Predsa Anka Grosošová!

Ak si obchodkár, tak iste poznáš súťaž **Mladý účtovník**. Je to prestížna súťaž pre stredoškóľakov zo škôl s ekonomickým zameraním.

Obchodnej akadémii v Senici sa v tejto súťaži tradične darí, čo je dôkazom toho, obchodka disponuje kvalitnými učiteľmi a kvalitnými žiakmi, ktorým sa chce na sebe pracovať.

Prečo píšeme o pracovitosti obchodkárov? Pretože byť výborným účtovníkom nie je samozrejmé. Pretože byť výborným účtovníkom vyžaduje permanentné štúdium zákonov (ktoré sa neustále menia a menia), chce to samostatnosť a usilovnosť.

Už minulý školský rok 2010/ 2011 sme mali víťazstvo v Mladom účtovníkovi na dosah! Naši učitelia - ekonómovia však boli hrdí a spokojní aj s 2. miestom.

Tento školský rok však už patril nám, Obchodnej akadémii Senica! Lepšie povedané maturantke **Anke Grosošovej (IV.A)**, ktorá vo „farbách“ našej školy zvíťazila v celoslovenskom kole, ktoré sa konalo 13. apríla 2012 v Žiline. Pre Aničku bol skrátka piatok trinásteho šťastným dňom!

Odborné vedenie najlepšej slovenskej účtovníčky - stredoškóľčky zabezpečili Ing. Dana Rapantová, v súčasnosti Ing. Jana Mrázková a Ing. Branislav Černek.

Všetkým zainteresovaným redakcia EKO blahoželá a praje veľa - veľa ďalších účtovníckych úspechov!

V nasledujúcich riadkoch by sme čitateľom EKO chceli Anku Grosošovú predstaviť a možno vás aj získať pre účtovanie?

EKO: Anička, ešte raz Ti gratulujeme k výnimočnému úspechu! Prezrad' nám, kedy Ťa účtovníctvo oslovilo?

Anka: Začalo ma baviť hneď v 2. ročníku, ale až keď sme prešli z teórie na príklady. A asi k tomu prispelo aj to, že som sa naň nemusela veľa pripravovať. Išlo to aj samo od seba.

EKO: Si najlepšou účtovníčkou - stredoškóľčkou Slovenska. Stalo sa Ti niekedy, že sa Ti nedarilo, že si si nevedela s účtovným prípadom poradiť?

Anka: Samozrejme, že sa stalo. Účtovníctvo je veľmi rozsiahla oblasť a všetko sa nedá naučiť. A keď som si nevedela poradiť, tak som si účet vymyslela ☺.

EKO: Čo ťa na účtovníctve najviac baví?

Anka: Na účte ma baví, že je to logický predmet, záleží v ňom na presnosti a stále sa na ňom niečo mení, čiže je aj pestrý.

EKO: Radi by sme sa vrátili k súťaži Mladý účtovník. Čo všetko si musela zvládnuť, kým si sa dostala do celoslovenského kola?

Anka: Musela som rok počkať, už som na ňu chcela ísť v 3. ročníku ☺. Ale keďže som nemohla, tak som musela dosť intenzívne opakovať, čo som už pozabúdala. Našťastie, máme ochotných pedagógov, ktorí mi s prípravou pomáhali a psychicky podporovali.

EKO: Deň D bol 13. apríl 2012. Ako teraz - z odstupom času - vnímaš priebeh celoslovenského kola? Čo Ťa prekvapilo (možno príjemne, možno nepríjemne)?

Anka: Súťaž bola dobre zorganizovaná, pekne sa o nás postarali (aj na regionálnom kole). Čo sa týka príkladu, páčilo sa mi, že vymysleli nové chytáky ☺. A páčilo sa mi tiež, že organizátori (Kros a SKCÚ) sa snažili s každým osobne pohovárať. No a pre mňa najzaujímavejšia a najvzrušujúcejšia chvíľa bola vyhlasovanie výsledkov a to, ako sme s pani profesorkou Mrázkovou odrátavali, na koľkom mieste sme skončili, až nakoniec ostalo len prvé ☺.

EKO: S víťazstvom v celoslovenskom kole Mladého účtovníka je späté nielen morálne ocenenie Tvojich vedomostí a práce, ale aj odmena finančná. Potešila Ťa?

Anka: Koho by nepotešila?

EKO: Anička, otázka na záver. Aké sú Tvoje študijné alebo profesijné plány do budúcnosti?

Anka: Po škole by som chcela začať pracovať, ale predtým si chcem užít posledné prázdniny. Ideálna práca pre mňa by bola, samozrejme, v oblasti účtovníctva.

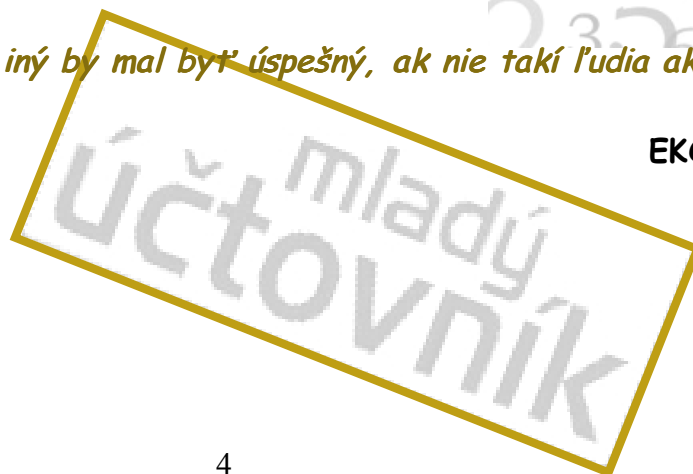
Anička Grosošová.

Keby ste sa na ňu kohokoľvek opýtali, odpovedal by, že je to dievča inteligentné, slušné, skromné, že je v nej prirodzená pokora k ľuďom okolo, k životu.

...a my dodávame, kto iný by mal byť úspešný, ak nie takí ľudia ako Anička!

Ešte raz gratulujeme!

EKO

„A tak sme sa popýtali, ako bolo na Biblickej...“

V rámci našich príspevkov do redakcie sme sa rozhodli spraviť malý rozhovor s jednou z účastníčok tohtoročnej Biblickej súťaže Miškou Harnošovou, žiačkou III. CR. Je známe že sa ešte aj s ďalšími študentmi z našej školy prebojovali až do diecézneho kola, kde získali krásne 4. miesto. Mišky sme sa spýtali na pár otázok ohľadom tohto zaujímavého úspechu a povyzvedali sme od nej veľa zaujímavých informácií. Nech sa páči, nami sľúbený rozhovor...

EKO: Miška, ako si sa dozvedela o tejto zaujímavej súťaži?

M.: O súťaži som sa dozvedela ešte na základnej škole od našej katechétky. Oslovila ma a ja som vyskúšala. Hneď na prvý raz sa mi súťaž zapáčila a odvtedy som nevynechala ani jeden ročník.

EKO: S kým si sa zúčastnila na tejto súťaže? Poznala si týchto študentov aj predtým?

M.: Táto súťaž je tímová, čiže je nevyhnutné, aby sme boli viacerí. Preteká sa v skupinách zložených z troch ľudí. S kým utvoríme skupinu je dobrovoľné. Tento rok som šla ja a dvaja druháci- Dávid Lehocký a Bibiána Butašová. Doteraz som s nimi ešte nebola na žiadnej súťaži a poznali sme sa iba z videnia. No zohrali sme sa a stali sa z nás noví kamaráti.

EKO: Kto ťa pripravoval na súťaž?

M.: Naše pripravovanie bolo individuálne. Každý sme si rozdelili jeden úsek Biblie a naštudovali sme si ho. Katechétky, resp. kňaz nám boli poradcami a konzultantmi. Keď to tak zhrniem, nakoniec sme boli na seba všetci veľmi pyšní, že sme sa aj bez väčšej pomoci dokázali prebojovať až do diecézneho kola.

EKO: Popíš nám, prosím, ako prebieha takáto súťaž?

M.: V tejto súťaži je viac disciplín. Jednou z nich je napríklad určenie autora a miesta vypovedania výrokov známych osôb, príp. uviesť, pri akej príležitosti sa stala taká, či taká udalosť. Jednou z najdôležitejších častí olympiády je scénka - musí z nej byť jasné, o akú udalosť z Písma ide. Zaujímavosťou je, že táto scénka musí byť prenesená do súčasnosti, teda znázornená na príklade zo súčasnosti. Na každý rok je určená jedna časť zo Starého a časť z Nového zákona Biblie. Tohtoročnou témou bola kniha Genesis a Evanjelium podľa sv. Marka.

EKO: Plánuješ ešte nejakú súťaž v blízkej budúcnosti?

M.: V najbližšej budúcnosti sa zatiaľ neplánujem zúčastniť žiadnej ďalšej olympiády. Veľa školských a mimoškolských povinností mi na to nedáva dosť priestoru, no ak by mi predsa prišlo dačo do cesty, nebránim sa.

EKO: Čo by si odkázala žiakom, ktorý možno rozmýšľali nad tým vyskúšať túto súťaž?

M.: Ak aj niekto z vás premýšľa, že by sa chcel možno zapojiť aj do Biblickej olympiády, nebojte sa skúsiť to! Máte veľkú možnosť spoznať skvelých ľudí, vytrénovať svoju súťaživosť, vyskúšať si tú úžasnú atmosféru, ale hlavne zúčastniť sa. Každá súťaž je niečím výnimočná, pre mňa je to úžasnou práve táto.

Ešte raz Miške ďakujeme za rozhovor a v rámci EKA jej prajeme mnoho ďalších školských i osobných úspechov!

Kludia Hrbatá, III. CR

David v Rakúsku

Môj trojdňový pobyt v Rakúsku sa mi veľmi páčil. Cesta vlakom bola veľmi príjemná, program v St. Poltene bol pestrý. Boli sme ubytovaní v budove Bildungshaus St. Hypolit. Náš program: v stredu ubytovanie, prednáška o Dolnom Rakúsku, prehliadka parlamentu a večera. Vo štvrtok ráno sme boli rozdelení do 2 skupín. Jedna skupina ústne odpovedala, druhá sa išla poprechádzať po meste. S kamarátkou Veronikou sme boli v meste, bolo nádherné. Nasledovala ústna odpoveď, ktorá pozostávala z 3 častí: predstavenie sa, dali nám text (najprv si ho prečítať, stručne opísať a potom o ňom diskutovať.) Ja som dostal tému: **Deti v Afrike potrebujú našu pomoc.** O téme sa dalo celkom dobre rozprávať. Nasledoval obed. Po príchode na ubytovňu bola prednáška o hospodárstve Rakúska. Nakoniec nás čakalo vyhodnotenie jednotlivých kategórií. Ja som síce nevyhral, ale napriek tomu som si obohatil slovnú zásobu, jazykové zručnosti a niečo som si aj odniesol. Dostali sme knihu a z informačného centra sme si mohli vziať propagačné materiály. **V piatok sme vrátili domov. Bolo super a dúfam, že na budúci rok „rakúsky“ pobyt zopakujeme!**

David Lehocký, II.CR

Dávid Lehocký, II.CR

FOTOGRAFICKÁ SÚŤAŽ – ROZHovor S VÍŤAZKOU

*V januári sa v našej škole organizovala fotografická súťaž, ktorej cieľom bolo nájsť školského fotografa. Víťazkou sa stala žiačka III. C, **Romana Valovičová**. Pri tejto príležitosti vám s ňou prinášame krátky rozhovor.*

Ahoj, môžeš nám prezradiť, ako si sa dostala k fotografovaniu?

Vlastne ani sama neviem. Pamätám si, že vždy keď sme sa s kamarátmi niekde na výlete fotili, nechcela som byť na fotke, takže som sa automaticky hlásila k tomu, že to vyfotím ja. Potom, samozrejme, ako každý som už videla veľa krásnych vecí, zaujímavých ľudí a chcela som zvečniť ten okamih, krásu... a zistila som, že ma fotografovanie veľmi baví.

Ako dlho sa už fotografovaniu venuješ?

Na začiatku roka som dostala od mamy svojho najväčšieho pomocníka pri fotografovaní – zrkadlovku. Bol to ten najkrajší darček, aký som kedy dostala, pretože som po nej túžila vyše roka, ale fotila som, aj keď som zrkadlovku nemala. Svojím mobilom alebo kompaktom, takže tipujem, že sa foteniu venujem asi 2 roky.

Zúčastnila si sa už niekedy predtým fotografickej súťaže?

Áno, zúčastnila som sa dvoch súťaží. Prvá súťaž, do ktorej som sa zapojila, bola *Mládež pred objektívom - Mládež za objektívom*. Poslala som tam fotografie fotejúce mobilom a vyhrala 2. miesto a čestné uznanie. Tematika druhej súťaže bola *Vždy je dôvod pomôcť* a tam som poslala fotky fotejúce pri dobrovoľníckej činnosti našej triedy. V tejto súťaži som sa, bohužiaľ, neumiestnila, ale získala aspoň skúsenosti od starších, profesionálnych fotografov.

Čo ťa inšpirovalo pri fotební do školskej súťaže?

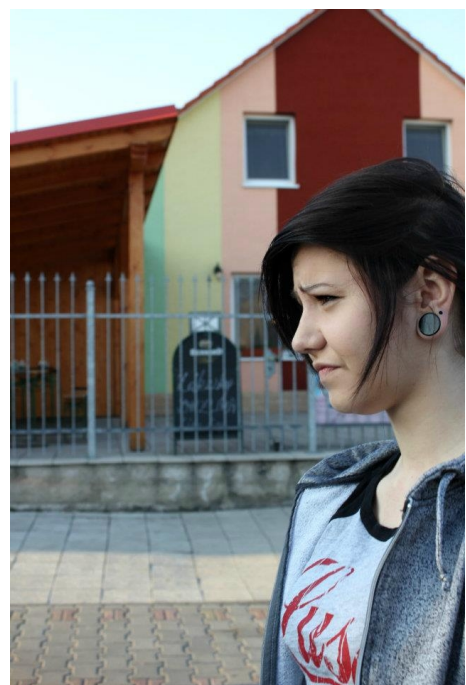
Fotografie, ktoré som poslala do súťaže som už mala dlhšie a boli to len také momentky. Vždy sa mi páči, keď fotografia nie je „strojená“, ale je to len moment, ktorý zachytáva prirodzenosť.

Fotografovanie nie je asi tvoj jediný koníček. Čomu sa ešte vo svojom voľnom čase venuješ?

Ako malá som veľmi rada kreslila a veľmi ma bavili hodiny výtvarnej na základnej škole. Rozmýšľala som aj nad tým, že by som išla na umeleckú strednú školu, ale bála som sa, že na to nemám. Ale kresleniu sa venujem stále aj pri fotografovaní, napr. kreslím často portréty kamarátom, takže aspoň to moje menšie „nadanie“ využijem na dobrú vec. Len ma mrzí, že mám veľmi málo času.

Ďakujeme za odpovede a poskytnuté fotografie a želáme veľa zdaru pri zachytávaní života!

Eva Chocholáčková, III.C

Fotíš, fotím, fotíme...

Naša škola je plná nadaných študentov. Spomedzi mnohých sme si „odchytili“ na krátky rozhovor nádejnú fotografku Dominiku Danielikovou z II. B.

Ako si sa dostala k foteniu?

Prostredníctvom fotokrúžku na základnej škole.

Kde a čo najradšej fotíš?

Nemám obľúbené veci alebo prostredia. Nie je dôležité, čo fotíte, ale to čo sa dá z obyčajnej veci prostredníctvom fotoaparátu vyčariť.

Čo by mala podľa teba fotografia obsahovať aby bola tá „pravá“ a očarila?

Fotografovu dušu, len taká fotka zaujme. Pretože ak do nej vloží kúsok zo seba, je o niečom inom.

Chcela by si sa venovať profesionálnemu fotografovaniu?

Samozrejme. Hlavne by ma bavilo cestovať po svete a fotiť reportáže. Ale mám i iné záujmy, fotenie beriem len ako koníček.

Máš svoj fotografický vzor?

Nie, nemám, ale obdivujem pána Saudka či môjho bývalého učiteľa fyziky Stanislava Sobkona, ktorý ma k foteniu priviedol.

A čo tvoja obľúbená fotka?

Áno, mám obľúbenú fotku. Sú na nej moje spolubývajúce a aby fotka vznikla museli stvárať rôzne krkolomné kúsky.

Absolvovala si aj iné súťaže okrem našej školskej?

Áno, zopár v Skalici a dve tu v Senici.

Dominika, ďakujem za rozhovor a prajem Ti veľa fotografických úspechov a nech sa ti splní tvoj „FOTOSEN“ 😊. A na nasledujúcej strane všetkým ponúkame niekoľko Dominikíných fotovýtvorov.

Dominika Kolompárová, II. B

Z tvorby Dominiky Danielikovej

Zrod olympijských hier

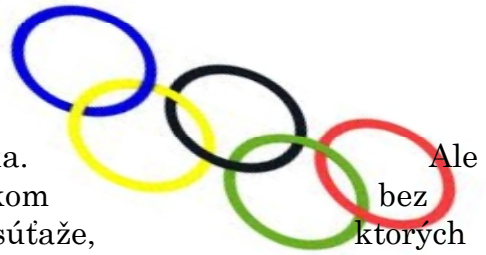
Prvé olympijské hry sa konali podľa správ gréckych historikov v roku 776 pred n.l. Podľa gréckych historikov i archeologických nálezov sa usporadúvali v Olympii dávno predtým slávnosti a preteky, ktoré mali zrejme len miestny význam. Olympijské hry mali vyše pol tucta zakladateľov., jedným z nich bol Pelops , syn kráľa Tantal a víťaz nad kráľom Oinomaom.

Prvé olympijské hry v roku 776 pred n. l. mali podľa výskumov iba jednu disciplínu, a to preteky v behu na vzdialenosť 192,27 metra a trvali iba jeden deň. Rovnaký program malo aj ďalších dvanásť hier. Až na 14. hrách v roku 724 pred n. l. pribudol k dovtedajšiemu „jednoduchému behu“, zvanému dromos, aj tzv. „dvojitý beh“, čiže diaulos. Na nasledujúcich 15. hrách v roku 720 pred n. l. pripojili „dlhý beh“ na vzdialenosť 4615m. Náplňou prvých sedemnástich olympijských hier tvorili výlučne bežecké disciplíny. Na 18. olympijských hrách v roku 708 pred n. l. došlo k významnej reforme. Ich program sa rozšíril o zápasenie a o päťboj. Zápasenie sa podobalo nášmu, zvíťazil ten, kto trikrát zvalil súpera na zem, takže sa jej dotkol kolenom alebo ho prinútil, aby sa vzdal. Zápasilo sa vylučovacím systémom a súper sa od prvého do posledného určovali žrebom. Päťboj pozostával zo skoku do diaľky, z behu na jednom štádiu, hodu diskom, hodu oštepom a zo zápasenia. Na 23. hrách v roku 688 pred n. l. zaviedli box. Boxeri používali namiesto rukavíc remene okolo kĺbov a zápästí. Obohatenie hier o tieto disciplíny malo za následok, že sa predĺžili na dva dni. Do 25. hier roku 680 pred n. l. pozostávali olympijské súťaže iba z atletických disciplín, na týchto hrách zaviedli prvú z jazdeckých disciplín. Boli to rýchlostné preteky na dvojkolesových vozoch so štvorzáprahom. Na 33. hrách roku 648 pred n. l. k nim pridali rýchlostne preteky jazdcov na koňoch. Súčasne zaviedli pankration, t.j. v podstate kombináciu zápasenia a boxu. Pankration sa považoval za najťažšiu a najnebezpečnejšiu olympijskú disciplínu. Od 37. olympijských hier sa mohli na súťažiach zúčastňovať okrem dospelých aj dorastenci. Tým sa vývin atletických disciplín na olympijských hrách ukončil. Ďalšie disciplíny, o ktoré sa olympijský program rozšíril, boli výhradne jazdecké. Napr.: preteky na vozoch s dvoma mulmi, preteky klusákov, ktoré sa však na 84. hrách zrušili, ďalej preteky na štvorkolesových vozoch s konským dvojjáprahom, preteky na vozoch so záprahom štyroch žrebčov, preteky na vozoch s dvojjáprahom žrebčov, rýchlostné preteky na žrebcoch. Z celkového počtu ôsmich disciplín tohto druhu sa ich natrvalo udržalo šesť. Na 96. hrách sa zaviedli preteky trubačov a hlásateľov o právo oznamovať pretekárov a víťazov. Trvanie olympijských hier sa ustálilo na päť dní.

Olympijské hry sa vyznačovali tromi zásadami:

- 1. boli národné (len pre Grékov)**
- 2. boli len pre slobodných občanov**
- 3. boli prístupné len mužom**

Ženám zakázali dokonca aj prístup do hľadiska. na druhej strane je známe, že ani ženy neboli celkom olympijského práva. Usporiadali pre ne osobitné súťaže, dejiskom býval zväčša štadión v Olympii.

Tých, ktorí chceli štartovať, zapisovali už rok pred začiatkom hier do osobitných záznamov. Všetci museli už mesiac pred otvorením hier prísť do Olympie a podrobiť sa záverečnej príprave v špeciálnych školách. V pretekoch išlo o podobné predpisy, aké sú základom dnešného moderného športového súťaženia.

Účastníci museli pred pretekami zložiť prísahu, ktorá predovšetkým obsahovala podmienky: že sú slobodnými Grékmi, že v období od prihlásenia sa na hry splnili všetky podmienky v príprave a že v pretekoch budú dodržiavať pravidlá. Súčasne prisahali aj rozhodcovia, že budú rozhodovať čestne a objektívne, že sa nedajú nikým podplatiť. Začiatok i koniec ohlasovali fanfáry.

Hneď po skončení súťaže ovenčili víťaza olivovou vetvou a v posledný deň hier oficiálne uctili víťaza pred Diovým chrámom. Olympijskí víťazi si získali nesmrteľnú slávu v celom Grécku. Ich mená nielenže zapísali do čestných záznamov, ale mnohým ešte za života vystavali aj pamätníky. Mestá poskytovali víťazom materiálne výhody - či už peniaze a oslobodenie od platenia daní, alebo dokonca aj doživotné zabezpečenie na štátne trovy.

Na záver môžem len dodať, že tzv. „večný oheň“ olympijských hier má odozvu aj u nás, na Slovensku. Niekoľkokrát sme Medzinárodnému olympijskému výboru predložili svoju kandidatúru na organizovanie zimných olympijských hier. To, že sme boli neúspešní, však neznamená, že Slovensko na myšlienku olympizmu zanevrel.

A tak na záver už len citujem myšlienka baróna de Coubertina, zakladateľa novovekých olympijských hier:
„Nech olympijský oheň žiari nasledujúcim generáciám, nech podnecuje ľudstvo k večnej statočnosti a čestnosti!“

Dominika Uhrincová, III. C

Olympijské hry v staroveku

Londýnske letné olympijské hry sa nezadržiteľne blížia. Celý svet očakáva tento veľký športový sviatok! Ako to však bolo v minulosti? Ako prežívali olympiádu starí Gréci, jej zakladatelia? Čo pre nich olympijské hry znamenali? Na toto všetko sa pokúsi odpovedať Viktória Hankociová (II.B)

Olympijské hry boli celogrécke pravidelne usporadúvané súťaže v starovekom Grécku raz za štyri roky ako pocta bohovi **Diovi** v **Olympii** na Peloponézskom polostrove v rokoch **776 pred Kr.** Olympijské hry mali veľký význam, pretože upevňovali národnú jednotu Grékov, ktorí boli rozdelení na množstvo kmeňov.

Pred OH poslovia z Olympie pozývali Grékov na účasť. Putovali po celej krajine, oznamovali presný dátum konania hier a hlásali boží mier.

Ako pretekári sa mohli zúčastniť iba slobodní muži gréckeho pôvodu (vylúčení boli cudzinci a otroci,), pozerať sa na hry mohol ktokoľvek (okrem gréckych vydatých žien). Pretekári sa museli dostaviť do Olympie mesiac pred začiatkom OH na intenzívnu prípravu spojenú s diétou.

Hry sa otvárali sprievodom pretekárov a ich slávnostnou prísahou Diovi.

Pôvodne trvali jeden deň a pozostávali len z jednoduchého behu na diaľku v štadióne. Neskôr trvali päť dní a začínalo sa pri východe Slnka **behom** na dve dĺžky bežeckej dráhy - na krátke a dlhé trate, a potom nasledoval **päťboj**, ktorý zahŕňal **hod diskom**, **hod oštepom**, **beh**, **skok do diaľky** a **zápasenie**. Neskôr sa k týmto disciplinám pridali aj **preteky konských záprahov** a **jazdecké preteky**. Tieto súťaže sa konali na štadióne.

Na konci každej súťaže sudca ovinul čelo víťazovi **červenou vlnenou páskou**. Až v posledný deň hier víťazi, zhromaždení pod Dioovým chrámom, dostali **olivové vence** – vence víťazov. **Byť víťazom na olympijských hrách bola najväčšia pocta, akú mohol muž dosiahnuť. Víťaz mal právo dať si postaviť v posvätnom háji v Olympii svoju sochu a rodné obce mu preukazovali veľké počty.**

Viktória Hankociová, II. B

Letné olympijské hry vo farbách Slovenska

HRY XXVI. OLYMPIÁDY ATLANTA 1996

V roku storočnice OH absolvovalo samostatné Slovensko úspešnú medailovú premiéru! Prvú olympijskú medailu (bronzovú) získal strelec **Jozef Gönci** (v tzv. ľubovoľnej malokalibrovke). Vodný slalomár **Michal Martikán** sa stal prvým olympijským víťazom v dejinách SR. Medailovú zbierku skompletizoval striebornou medailou rýchlostný kanoista **Slavomír Kňazovický**. Slovensko nakoniec obsadilo 43. miesto medzi 197 zúčastnenými výpravami.

HRY XXVII. OLYMPIÁDY SYDNEY 2000

Na prvé olympijské hry nového tisícročia odchádzala slovenská výprava s nemalými ambíciami (s rekordným počtom 112 športovcov). Všetky naše medaily nakoniec vzišli z vody! Zlatú medailu pre Slovensko vylovili z divokej vody petržalské dvojčatá **Peter a Pavol Hochschornerovci** (v súťaži C2). Ani slovenská plavkyňa **Martina Moravcová** nesklamala! V disciplíne na 100 m motýlik a na 200 m voľným spôsobom získala striebornú medailu. O kompletnú medailovú zbierku sa postarali vodní slalomári – **Michal Martikán** striebornou a **Juraj Minčík** bronzovou medailou. Iba krôčik od medaily ostala **Elena Kaliská**, ktorá K1 žien dosiahla 4. miesto. Slovensko obsadilo v medailovom poradí krajín s piatimi kovmi medzi 199 výpravami 38. miesto.

HRY XXVIII. OLYMPIÁDY ATÉNY 2004

Po 108. rokoch vrátili olympijské hry do Atén! Prvá medaila bola veľkým prekvapením. Vybojoval ju džudista **Jozej Krnáč** (v kategórii do 66 kg). Opäť sa potvrdila veta: Slovensko – svetová veľmoc vo vodnom slalome. **Elena Kaliská**, večná smoliarka z veľkých podujatí, konečne získala svoju prvú veľkú medailu a hneď zlatú. **Michal Martikán** sa uspokojil „iba“ so striebornou medailou. **Bratia Hochschornerovci** obhájili zlato spreď štyroch rokov. Po ôsmich rokoch opäť vystúpil na stupne víťazov strelec **Jozef Gönci** opäť s bronzovou medailou. Náš štvorkajak v zložení **Michal a Richard Riszdorferovci, Erik Vlček a Juraj Bača** obsadil na olympiáde bronzovú priečku. Vďaka šiestim medailám obsadilo Slovensko z 201 zúčastnených krajín 29. miesto.

HRY XXIX. OLYMPIÁDY PEKING 2008

Do Pekingu pcestovala historicky najmenšia slovenská výprava – iba 56 športovcov, z toho 23 športovcov zažilo olympijskú premiéru. Napriek tomu

sme mali dôvod na radosť! Reprezentant v zápasení **David Musulbes** potešil slovenského fanúšika bronzovou medailou. Náš starý známy štvorkajak vybojoval striebornú medailu (na 1000 m). Ďalšie striebro „vystrielala“ **Zuzana Štefečeková** (v športovej streľbe). Vďaka úspechom **Kaliskej, bratov Hochschornerovcov i Michala Martikána** sa stala olympiáda v Pekingu najúspešnejšou v samotnej histórii Slovenska (všetci 3 získali zlato).

Obrovské **ĎAKUJEME** patrí všetkým športovcom!

Olympiáda Londýn 2012 už pomaly ale isto otvára bránu športovcom zo široka-ďaleka.

A MY – praví slovenskí fanúšikovia – budeme **NAŠIM PREZENTANTOM** držať päsť!

Naši strieborní majstri...

4. mája 2012 sa začali Majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji vo Fínsku.

Keby niekto po príprave na šampionát povedal, že budeme hrať finále MS, všetci by sa smiali. Sila kolektívu však všetko zmenila.

Slovenská hokejová reprezentácia pod vedením trénera Vladimíra Vůjtku v zložení:

Brankári: Peter Hamerlík, Július Hudáček, Ján Laco

Obrancovia: Ivan Baranka, Michal Sersen, Tomáš Starosta, René Vydarený, Krisián Kudroč, Andrej Sekera, Zdeno Chára, Dominik Graňák

Útočníci: Milan Bartovič, Mário Bližňák, Marcel Hossa, Marek Hovorka, Juraj Mikúš, Tomáš Surový, Rastislav Špirko, Branko Radivojevič, Michel Miklík, Marcel Haščák, Libor Hudáček, Miroslav Šatan, Tomáš Kopecký, Michal Handzuš, Tomáš Tatar **však presvedčili celý slovenský národ, že i Slováci vedia hrať majstrovský hokej!**

Prvé dva zápasy (**Slovensko - Kanada 2:3, Slovensko - Fínsko 0:1**) naši reprezentanti nezvládli a súperovi podľahli tesným rozdielom, naši chlapci sa nevzdali a bojovali ďalej.

Tretí zápas s Američanmi nám vyšiel a to hlavne vďaka Mirovi Šatanovi. Slovensko po piatich rokoch na majstrovstvách vyhralo s tímom z TOP 6 .
(USA - Slovensko 2:4)

Štvrtému zápasu by sme mohli dať prívlastok „zápas nervov“. S papierovo slabším mužstvom Kazachstanu sa naši hokejisti poriadne potrápili. Napokon však rozhodujúcim gólom Tomáša Kopeckého naše mužstvo potvrdilo svoju bojovnosť a hokejové šťastie. **(Slovensko - Kazachstan 4:2)**

Piaty zápas mal jasný priebeh a naši hokejisti ani na chvíľku nezaváhali a Bielorusom strelili do brány až 5 pukov. (Slovensko - Bielorusko 5:1)

Šiestym zápasom natiahli reprezentanti šnúru víťazstiev už na štyri. Vedenie z predposlednej minúty prvej tretiny, o ktoré sa postaral Tomáš Tatár, sme udržali najmä zásluhou brankára Jána Laca. Chytil 21 striel súpera a bol vyhlásený za najlepšieho hráča Slovenska. (Slovensko - Švajčiarsko 1:0)

Siedmy zápas bol zápasom pravdy. Slováci sa do hry pustili s veľkým nadšeným, dvojjárové vedenie tešilo každého fanúšika. Francúzi sa nevzdali a bojovali. No slovenský tím bol lepší a vyhral hlavne zásluhou nášho skvelého obrancu Branka Radivojeviča. (Slovensko - Francúzsko 5:4)

Náš štvrťfinálový zápas proti Kanade bol neľahký. No gólom Michala Handzuša sme Kanad'anov poslali zo šampionátu domov. (Kanada - Slovensko 3:4)

V semifinále s českými súpermi sme už ani nedúfali, že vyhráme. V ťažkom zápase nás však vykúpil Miro Šatan, ktorý strelil prvý a v oslabení aj druhý gól. A vedenie poistil Libor Hudáček. (Česko - Slovensko 1:3)

Zázrak!!!

SLOVENSKO HRALO finále s jasnými favoritmi, s Rusmi. I keď Slovensko podľahlo ruskému tímu 6:2 a skončilo na striebornom druhom mieste, pre nás, Slovákov je každý jeden hokejista z nášho strieborného tímu majstrom! Ďakujeme chlapci!!!

Dominika Kolompárová, II.B

Hlody z našich lavíc...

spoločenská komunikácia

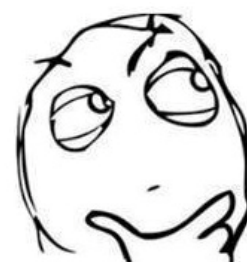
Študent počas odpovede objasňuje, ako sa obliekajú páni v ekonomickej sfére:
„Páni teda ako muži nosia oblek...“ (Hm, aspoň vieme, že páni sú muži...)

slovenský jazyk a literatúra z písomiek...

„...antickí herci mali počas hrania v ústach lievik...“

(A ako hrali... s tým lievikom... v ústach...)

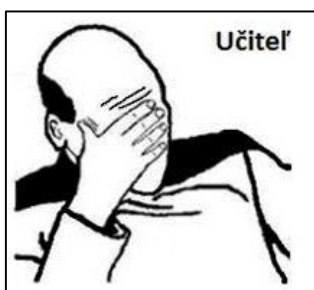
P.S. Mudrc chcel povedať, že antickí herci mali na tvárach masky, ktoré mali v časti úst lievikovitý otvor, ktorý fungoval ako zosilňovač.

O aký druh ľudového frazeologizmu ide?
odpoveď: Ľudový. (Čítaj, hlavne čítaj otázku!)

Kto napísal dielo Kapitánova dcéra?

odpoveď: Puschkinovodka (Dúfame, že A. S. Puškin má zmysel pre humor!)

Beletrizovaný životopis Jura Jánošíka, domáca slohová práca:
...ale Jurko Jánošík bol vychcáný a z väzenia v Hrachove ušiel...
(Toto fakt odznelo na hodine! Ľudia, pozor, tentoraz nejde o gramatiku, ale o „obyčajnú“ slušnosť!)

Profesorka: Kto je autorom Krútnavy?

Žiak: To je jasné, no predsa Norika Mojsejová...

(Čo dodať. Toto snáď ani nepotrebuje komentár...)

Žiakova charakteristika diela Jozef Mak:

Dej sa odohráva v horehrnskom prostredí vo Viedni. (Pozn.: redakcie- autor tohto výroku je veľmi vtipný a jeho znalosti o diele sú priam nekonečné ☺)

Žiačka:

Jednou z postáv diela Antigona, bol dvorný hrobár Polonius...

(Hmm, to boli teda vymoženosti mať vlastného dvorného hrobára... Navyše postavu z Hamleta)

triednická hodina

...rieši sa nevhodné, také príliš „vzlečené“ oblečenie dievčat...

Triedna učiteľka: Skúsme si zhrnúť, ako sa obliekať do školy!

Študent: Tak hlavne nie eroticky..

